

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.2. Concilium Arelatense. Joachimitæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

dium in Ecclesiam ejusque leges, quarum ^{Sæcul. XIII.} contemptum dolebat magnopere. ^{A. C. 1260.} Ante Manuelem a Concilio in Patriarcham electus fuerat regnante Joanne Vatacio. Qui ejus fervorem timens electioni se opposuit, dixitque: Dum Archidiaconus est, eum ferendo non sum: quid fiet, quando Patriarcha erit? Inauguratus est in Archiepiscopum Ephesinum: sed hærebat ei semper in medullis Imperatoris injuria. Quapropter nullis precibus erat opus, cum in Arsenii locum substitutus est, quem sibi ob divinam assignationem deberi credidit. Igitur renunciatus Patriarcha Epheso Nicæam, ubi habitaret, transiit, auri copiam afferens. Sed ejus electionem improbabant quidam Præsules; inter alios Andronicus Sardius, & Manuel Thesalonicensis: populus quoque Nicephorum averfans Arsenii reditum optabat. Nicephorus Imperatoris præsidio nixus, eum in Thraciam sequebatur, quo illum Constantinopolis recuperandæ spes duxerat.

c. 17.

§. II.

Concilium Arelatense. Joachimitæ.

Florentinus ab Episcopatu Ptolemaidis in Palæstina sito nuper ad Arelatensem Provinciæ Archiepiscopatum translatus,

Sæcul XIII. A.C. 1260. latus, an. 1260 aut sequente in concilio provinciali cum Suffraganeis suis habito septendecim canones edidit. In præfatione ait: Ætate nostra surrexerunt falsi Doctores, qui pro fundamento delirationum suarum certos ponunt ternarios, ut in suis Concordantiis, quas vocant, doctrinam perniciosam stabiliant; per simulatam honorandi Spiritus Sancti causam effectum redemptionis Filii Dei minuant, certoque temporis spatio constringant. Pater, inquit, operatus est a principio mundi usque ad filii adventum. Quare hic dicit in Evangelio: *Pater meus operatur usque modo, & ego operor.* Operatio filii duravit usque ad hoc tempus per mille ducentos sexaginta annos. Quibus finitis Spiritus S. dicet: Huc usque Filius operatus est post Patrem: ego deinceps etiam operabor. Eo applicant 1260 dies in Apocalypsi notatos, & mille annos, quibus elapsis Satan vinculis exsolvetur: quasi hujus in seculi cursu Spiritus S. mittendus esset gloriosius, quam cum in Apostolos se diffudit, per flammam & donum linguarum sensibilem se reddens.

Joan. 5. v. 17.

Apoc II. v. 3.

Hi Joachimitæ in divina Triade fundant Ternarios commentitios, nempe tres hominum status seu ordines, qui secundum tempora sibi debeant succedere; primum esse conjugum, qui Patris æterni tem-

tempore in lege veteri regnasset; alterum ^{Sæcul. XIII.} Clericorum, qui per Filium tempore gra- ^{A. C. 1260.} tiæ regnaverit in statu medio, in quo nos sumus; tertium monachorum, qui tempore summæ gratiæ per Spiritum Sanctum sit regnaturus. Addunt ternarium doctrinæ, scilicet legem veterem, novamque, ac Evangelium æternum, quod Spiritui Sancto tribuunt. Dividunt etiam durantis mundi tempus in tres ætates, quarum primam adscribunt Patri, per quam regnaverit spiritus legis Mosaicæ; alteram Filio, in qua spiritus gratiæ regnasset; & quæ durasset 1260 annos; tertiam Spiritui Sancto, quam summæ gratiæ ac detectæ veritatis tempus appellant. Quo referunt illa Evangelii verba: *Cum venerit hic Spiritus veritatis, docebit vos omnem veritatem.* Alium ternarium dicunt consistere in modo vivendi: primo tempore homines duxisse vitam secundum carnem; altero mediam inter carnem ac spiritum; tertio mox secuturo usque ad finem mundi secundum spiritum victuros esse.

Sic Joachimitæ in nihilum redigunt redemptionem Christi, & Sacramenta finem habitura perhibent, dicendo, figuras omnes, & signa omnia cessatura esse, & veritatem omnium oculis conspicuam fore. Sancta Sedes, verum est, nobis præsentibus nuper rogatu nostro condemnavit

Sæcul. XIII.
A. C. 1260.

v. *Sup. lib. 75*
6. 41.

mnavit novam noxiamque doctrinam, quæ sub nomine Evangelii Spiritus Sancti pervulgabatur. Sed non satis examinata sunt hujus erroris fundamenta, nimirum *Concordantiæ*, cæterique Joachimi Abbatis libri, hætenus a censura liberi, utpote in angulis & cavernis apud quosdam Religiosos absconditi. Hanc præfationem sequitur primus canon hunc in modum.

Nos, qui hæc scripta cum nonnullis Majoribus nostris diligenter inspeximus & contulimus, haud immerito timemus, ne posteros pervertant, præsertim, cum in provinciis nostræ ditionis jam plurimos etiam litteratos phantasticis hujusmodi ludificationibus ita occupatos intellexerimus, ut permultos commentarios hæc de materia confectos descripserint, traderint aliis, & ad exterarum nationes miserint. Quapropter hæc scripta, prout ad manus nostras pervenerunt, provincialis Concilii nostri autoritate damnamus; atque, ne subditi eis utantur, aut ea recipiant, sub anathematis pœna prohibemus.

§. III.

Concilii Arelatensis Canones.

6. 3. In reliquis canonibus noto sequentia.
Sacramentum Confirmationis jejuni
jeju-